

ŞEHR-İ RAMAZAN

ÖZLÜCE NURETTİN TOPÇU KIZ ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ RAMAZAN YAYINIDIR

NAMAZ İNSANI KILAR (3) / İSMET ÖZEL

....Abdest alan saçmayı geride bırakmış ve giderek saçmayı savmıştır. Artık namaz onu kılacak, çalışan bir cihaz şekline sokacaktır. Cihaz; ama bir makine mi? Hiç de değil. Eğer şeklini namazın verdiği cihaz bir makine olsaydı abdest almadan da namaza durulabilirdi. Çünkü makine, çalıştıkça üstün nitelik kazanan bir şey değildir. Hâlbuki namaz insanı kılar. Namazın insanı kılması alınan abdest sayesinde olur. Namazı eda edebilmek için abdestli olmak, abdest almış olmak lazımdır; Çünkü namazın neyi insan kıldığı belirlenmiş olmalıdır. Hem tabii hem de sunî, dolayısıyla da bu ikisinin mezc edilmesiyle ulaşılan beşerî vasıflarını geriletmeyi göze alamamış birinin insan kılınması eşyanın tabiatına aykırıdır

İftitah tekbiriyle namaza durulur. Namaza durmak meyveye durmak gibidir. Namaza durmanın bir başka söylenişine de namazda olmak denildiğine göre olmanın neden olgunlaşmaya vardığı hayret konusu olmaz.

Namaza duranın yöneldiği aşkın bir mekân vardır. Bu mekânın adı Kâbe'dir. Kâbe kalp şeklindedir. Yeryüzünün hangi bucağında olursa olsun namaza duranlar Kâbe'ye yönelir. Zihninizde canlandırabilirseniz namaz dolayısıyla hangi türden bir topluluğun, ne mahiyette bir topluluğun ortaya çıktığının resmine ulaşabilirsiniz. Yirmi dört saatin her dakikası, her saniyesi namaz vaktidir. Yani namaz kılanlar sebebiyle nefes alıp verdiğimiz her anda hem kalpler Kalbi karşılar, hem Kalp kalpleri karşılar. Kalp kalbe karşıdır. Kalpler kalplere karşıdır.

İftitah tekbirinden sonra ellerini göbeği üzerinde bağlayanlar vardır. Ellerini göğsü üzerine kavuşturanlar vardır. Ellerini yana sarkıtanlar vardır. Hangi biçimde olursa olsun kıyamda duruş yeni bağı kuvvetlendirmek için eski bağı zayıflatıldığının göstergesidir. Erkekler beşerî doğumlarının bedenlerinde kalan izini kapatırlar. Kadınlar doğurdukları veya doğuracakları beşere besin sağlayan uzuvlarını setr ederler. Ellerini hiç bağlamayanlar bütün bedenlerini yeni bağı tahsis ettiklerini belli eden bir duruşla aynı ifadeye katılır. Kıyamdakilerin ellerinin durduğu yer değişik olsa da hepsinin bakışlarının çevrildiği yer aynıdır. Gözlerini namazda olmanın hedefi neyse ondan ayırmazlar. Namazda olmaya kullukla doğan neşeyi kulluktan doğan sorumlulukla birleştirmek denilmesi mümkündür. İki hasletin birleşmesi sebebiyle kıyamda devrilmeyecekmiş gibi ve bilakis devrilecekmiş gibi durulur. Kıyam sırasında Kuran-ı Kerim'in anası olarak anılan Fatiha Suresi okunur. Böylelikle sadece beşere insan olma aşısı ulaşılmış olmakla kalmaz, bir de insanlıkta kökleşme yeri sağlanmış olur.

Devrilen, devrilmesine ahdedilen unsuru hakikatin üstünü örtmeyi kendine iş edinen olarak teşhis edebiliriz. Namazı eda edende devirme düşüncesi öyle ağır basar ki kendinde beşer vasfı mahiyetinde duran ne varsa ve ondan ne kadar varsa dik durmasına meydan vermez.

İnsanlaşma özlemi beşeriyetin belini büker. Buna rükû denilir. Rükûa varan rahmetli olmakla rahmeti taşımak arasındaki rabitanın farkına varır. Beşerden insana doğru seyreden "baş" rükûa varmışken bir "bulut" gibi yükselip secdeye "yağar".

Secde hali Yaratan'ın hediyesi karşısında yaratılanın memnuniyete gark olduğunun ifadesidir. Yaratılmış olanın haşyeti Yaratan'ın elinde olmaktan duyulan emniyete rabt olur. Her şeyin yerli yerinde olduğu anlaşılmıştır. Bu, her şeyi yerine koyanın yanılmazlığı yüzünden böyledir. Secde eden alnını ve burnunu yere değdirir. Secde eden eğer tabiatın bir parçası olduğu için kendinde hangi türden olursa olsun bir muhtariyet bulunduğu vehmine katılmışsa alnını yere koymak, alnını yerle bir etmek suretiyle bu vehmin boşluğunu beyan eder. Secde eden kendine tarihten devralınmış bir muhtariyetin yakıştırılmasından hoşlanıyor idiye burnunu yere koymak, burnuna darbe indirilmesine ses çıkarmamak suretiyle bütün iddialarını geri alır.

Tehiyât beşerin artık insanlıkta oturmuş halidir. İnsan, Müslüman, mümin tehyiâtta iken sağ ayağının başparmağı kibleyi gösterir. Tehiyâtta insanı şahadet âlemiyle mânâ âlemi arasındaki kendi yeri hakkında bir fikir sahibi olmanın mahzunluğu Kaplar. Beşerden biri iken namaz tarafından insan kılınmış olmanın vakarı içindedir. Mahzun ve vakur iki omzundaki meleklerle selâm verir.

BİR AYET

"Bir iyiliği açıklar veya gizlerseniz yahut bir kötülüğü affederseniz şüphesiz Allah da ziyadesiyle affedicidir; O her şeye kâdirdir." **Nisa / 149. Ayet**

BİR HADİS

"Kim bir kötülük görürse, onu eliyle değiştirsin. Şayet eliyle değiştirmeye gücü yetmezse, diliyle değiştirsin. Diliyle değiştirmeye de gücü yetmezse, kalbiyle düzeltme cihetine gitsin ki bu imanın en zayıf derecesidir." **(Müslim, İmân 78)**

BİR ŞİİR

Hak, şerleri hayr eyler, / Zannetmek gayr eyler,
Ârif ânı seyr eyler, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

Sen Hakka tevekkül kıl, / Tefvîz et ve rahat bul,
Sabr eyle ve râzı ol, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

Hallâku Rahîm oldur, / Rezzâku Kerîm oldur,
Fe'âl-ü Hakîm oldur, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

Bir iş üstüne düşme, / Olduysa inâd etme,
Haktandır o, red etme, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

Haktandır bütün işler, / Boştur gam-u teşvişler,
Ol, hikmetini işler, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

Deme şu niçin şöyle, / Bir nicedir ol öyle,
Bak sonuna, sabr eyle, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

Hiç kimseye hor bakma, / İncitme, gönül yıkma,
Sen nefsine yan çıkma, / Mevlâ görelim neyler,
Neylerse, güzel eyler...

İbrahim Hakkı

**2 NİSAN SALI
İMSAK VAKTİ :05.13
AKŞAM/İFTAR VAKTİ: 19.36**